

РЕШЕНИЕ

№ 139

гр. София, 09.01.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 7 състав, в публично заседание на 05.12.2011 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Маруся Йорданова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова, като разгледа дело номер **4303** по описа за **2010** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 от Административно- процесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 13, ал. 5 от Закона за социалното подпомагане (ЗСП).

Образувано е по жалба, подадена от В. К. М. против Заповед № С-542/19.05.2010г. на Директора на Дирекция "Социално подпомагане" – С.- С., потвърдена с Решение РД 01-230/08.06.2010 г. на директора Регионалната дирекция за социално подпомагане – С. - град.

Жалбоподателката оспорва административния акт, като твърди, че същият е неправилен и незаконосъобразен. Моли оспорвания акт да бъде отменен и да й бъде отпусната исканата помощ.

Ответникът по жалбата - директорът на ДСП-С. - С., чрез процесуалния си представител юрк. С., оспорва жалбата, като неоснователна и недоказана. Счита, че лицето не отговаря на условията за отпускането на месечна помощ, тъй като поради непредставяне на доказателства от страна на жалбоподателката касателно доходите на семейството й /същата е в брак/ не може да се определи дали доходът й е по- нисък от определения диференциран минимален такъв по чл. 9 от ППЗСП. Не претендира за присъждане на разноски.

Съдът, като прецени оспорвания административен акт, взе предвид становищата на страните и представените и приети по делото доказателства, приема за установено следното:

Жалбата е допустима, като подадена в срок и от легитимирано лице, срещу подлежащ на оспорване акт.

Предмет на спора е законосъобразността на Заповед № С-542/19.05.2010г. на директора на Дирекция "Социално подпомагане"-С. –С. , с която, на основание чл. 13, ал. 2 от Закона за социалното подпомагане (ЗСП), е отказано на жалбоподателя да се отпусне социално помощ по чл. 9 от ППЗСП. Отказът е мотивиран с това, че на основание чл.12, ал.2 , т.7 от ЗСП и чл.9, ал.1 и ал.5 от ППЗСП жалбоподателката не декларира доходи от предходен месец (03.2010) за съпруга си и следователно не може да се установи, че доходът ѝ е под диференцирания минимален доход. Тази заповед е оспорена по административен ред, като с Решение № РД-01-230/08.06.2010г. на директора на РДСП, С. - град жалбата ѝ е отхвърлена.

Административното производство по издаването на Заповед № С-542/19.05.2010г. е започнало във връзка с подадена от жалбоподателката молба-декларация за отпускане на месечна помощ по чл.9 от ППЗСП с вх. № С-542/29.04.2010г., в която е декларирала, че е безработна и не получава обезщетения и помощи. Декларира още , че от 1974 година е във фактическа раздяла със съпруга си Х. М., във връзка с което е и образувано бракоразводно дело – гр. дело № 4787/2010г. по описа на СРС, 87 състав. Към молбата- декларация не се представени доказателства. По молба-декларацията е изготвен социален доклад от социален работник при ДСП- С. – С. (л. 45-47 от делото), в който е отразено, че молителката не отговаря на условията на чл. 9, ал. 1 от ППЗСП, тъй като не е в състояние да докаже дохода на съпруга си Х. М. и не може да се направи преценка за материалното състояние на семейството за предходния месец март 2010. Във връзка с констатациите на социалния работник е направено предложение да се откаже исканата социална помощ. Въз основа на този доклад, директорът на ДСП –С. - С. е издал оспорената заповед и е отказал да отпусне месечна помощ по чл. 9 от ППЗСП на молителя.

Видно от приложения по делото социален доклад , жалбоподателката М. е на 66 години, омъжена, на посочения адрес живее сама; обитава едностайно общинско жилище. Не декларира друг недвижим имот или продажбата на такъв през последните 5 години. Безработна е и няма право на пенсия, поради липса на необходимия за това трудов стаж. Със съпруга си Х. М. е във фактическа раздяла, във връзка с което е завела и бракоразводно дело по чл.49 СК в СРС на 31.03.2010г. Подпомагана е от Д"СП" – С. през м. март 2010г. с еднократна помощ на основание чл.16 от ППЗСП в размер на 250 лв.

По отношение на молбата на жалбоподателката е постановен отказ по чл. 9 от ППЗСП със Заповед № С-542/19.05.2010г. на директора на Дирекция "Социално подпомагане", С.-С., жалбата срещу която е отхвърлена с решение РД 01-230/08.06.2010г. на Директора на Регионална дирекция за социално подпомагане, С. -град.

При така установеното от фактическа страна, съдът прави следните правни изводи:

Оспореният административен акт е издаден от компетентен орган, спазена е предвидената от закона форма и съдържа мотиви, от които се установяват фактическите и правни основания за издаването му. Съгласно чл. 12, ал. 4 от ЗСП, условията и редът за предоставянето на социалните помощи, както и прекратяването им се уреждат с правилника за прилагане на закона с изключение на целевите помощи за отопление, които се уреждат с наредба на министъра на труда и социалната политика.

Съгласно чл. 12, ал. 2 от Закона за социално подпомагане, социалните помощи се отпускат след преценка на: 1. доходите на лицето или семейството; 2. имущественото състояние; 3. семейното положение; 4. здравословното състояние; 5. трудовата заетост;

б. възрастта; 7. други констатирани обстоятелства.

Социалните помощи се отпускат със заповед на директора на дирекция "Социално подпомагане" или от упълномощено от него лице след преценка на всички данни и обстоятелства, констатирани със социална анкета - чл. 13, ал. 2 от Закона за социално подпомагане, като право на социално подпомагане имат лица и семейства, които отговарят на определени условия, регламентирани в Правилника за прилагане на Закона за социално подпомагане (ППЗСП) (обн. ДВ, бр. 133/1998г.).

Кръгът на лицата, които имат право да получават социални помощи е определен в чл. 9, ал. 1 от ППЗСП. Съгласно цитираната разпоредба право на месечна помощ имат лица и семейства, чийто доход от предходния месец е по-нисък от определен диференциран минимален доход (ДМД), отговарят на условията на чл. 10, чл. 11 и чл. 12 от същия нормативен акт. Основа за определяне на ДМД е гарантираният минимален доход. Диференциран минимален доход е гарантираният минимален доход, коригиран с индивидуални проценти за всяко лице съобразно възрастта, семейното положение, съжителството с други лица и семейства или здравословно състояние, определени по реда на чл. 9, ал. 3 от ППЗСП.

Размерът на месечната помощ се определя като разлика между диференцирания минимален доход или сумата от диференцираните минимални доходи и доходите на лицата или семействата от предходния месец по аргумент на чл. 9, ал. 5 от ППЗСП.

Предвид факта, че в депозираната с вх. №С-542/29.04.2010г. от М. е депозирана в Дирекция "Социално подпомагане" - С. молба-декларация за отпускане на месечна помощ по реда на чл. 9 от ППЗСП, в която е декларирана обстоятелството, че е във фактическа раздяла със съпруга си, както и поради обстоятелството, че няма и не може да се съберат данни за доходите на съпруга Х. М. (живуц в М.), настоящият състав намира преценката на административният орган, че е невъзможно да се изчисли дохода на семейството за предходния месец и да се извърши преценка на правото на месечно подпомагане за правилна и законосъобразна.

Обстоятелството, че семейното положение на жалбоподателката е "омъжена" до влизане в сила на евентуално решение по бракоразводно дело / каквото не е налице/, я поставя в категорията на лицата, за които този факт трябва да бъде отчетен. Необходимо е всички членове на семейството да имат един и същ постоянен адрес, на който да се извърши социалната анкета, както и предоставяне на доказателства за доходите на съпруга на г-жа М..

При извършване на социалната анкета са взети предвид всички констатирани обстоятелства от социален, семеен, битов и здравен характер, за които са представени доказателства - чл. 27, ал. 2 ППЗСП. Законът за социалното подпомагане в своята ал. 1 и 2 на чл. 11 прогласява, че социалните помощи са средства в пари и/или в натура, които допълват или заместват собствените доходи до основните жизнени потребности или задоволяват инцидентно възникнали потребности на подпомаганите лица и семейства.

Невъзможността за установяване на доходите на семейството на жалбоподателката в конкретния казус за предходния месец, създава пречка за изпълнение на условията за достъп за отпускане на месечна помощ по реда на чл. 9 от ППЗСП.

Социални помощи се получават от лица, след като са изчерпани всички възможности за самоиздръжка и за издръжка от лицата по чл. 140 от Семейния кодекс-чл. 11, ал. 2 от ЗСП, която хипотеза на правната норма не е изпълнена в настоящия случай, поради което жалбата като неоснователна следва да бъде отхвърлена.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, съдът

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ като неоснователна, жалбата на В. К. М. против Заповед № С-542/19.05.2010г. на директора на Дирекция "Социално подпомагане" – С.- С., потвърдена с Решение РД 01 – 230/08.06.2010 г. на директора Регионалната дирекция за социално подпомагане – С. – град.

Решението може да се обжалва пред Върховен административен съд на РБ в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: